

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

1/2007

Vážení krajané,
vážení čtenáři,

Vkročili jsme do Nového roku 2007 a jako každý rok vzhlížíme k němu s očekáváním, že bude lepší než rok minulý. Dáváme si vždy nová předsevzetí, ať už se týkají našich zlozvyků nebo nedostatečné péče o své zdraví, která s narůstajícími roky je též velmi důležitá. Prostě chceme prožít rok plný naděje, lásky, hezkého soužití se svými blízkými a přáteli, rok, v němž budou hezké události převyšovat ty nevitané.

My Vám chceme ještě jednou popřát, aby se vám toto přání splnilo, a abyste na konci tohoto roku mohli říci: „byl to hezký rok“.

V minulém roce na celostátním setkání odstoupil pro zdravotní důvody ze své funkce předseda Prof. MUDr. Vladimír Dufek, CSc. Chceme mu touto cestou ještě jednou poděkovat za jeho dlouholetou práci pro Sdružení a popřát mu do dalších let hlavně zdraví. Zároveň chceme popřát novému předsedovi Sdružení Oldřichu Rejchrtovi mnoho úspěchů v jeho práci a též k tomu potřebné množství zdraví a štěsti.

Chceme ještě ocenit Vaši štědrost, kdykoli se jedná o záslužnou věc-v minulém roce kupř. úspěšnou sbírku na bustu druhého prezidenta ČSR Dr. Edv. Beneše. A už se rozjíždí další sbírka na pomník v Rovnu.

A nakonec se chceme ještě zmínit o Vaší spolupráci s námi. Jsme Vám vděční za Vaše příspěvky, které tvoří náplň našeho Zpravodaje a doufáme, že nám zachováte svou přízeň a budete nám je v hojném počtu dále zasílat. Bez Vaší spolupráce by nás Zpravodaj neměl tu osobitou, volyňskou příchuť.

Zdraví Vás a na Vaše příspěvky se těší

Redakční rada a redaktorka Zpravodaje

Důležitá informace pro černobylské krajanы

Tato informace se týká černobylských krajanů, kteří pracovali na Ukrajině a v nejbližší nebo i ve vzdálenější době budou žadat o starobní důchod. Praxe důchodového řízení ukázala, že jeho průběh je často komplikován dlouhotrvajícím čekáním na potvrzení Penzijního fondu Ukrajiny o pracovních letech (délce sociálního pojištění) před naším návratem do staré vlasti.

Měl jsem několik jednání s bývalým ministrem práce a sociálních věcí ČR Z. Škromachem a jeho náměstkem J. Hofmanem, kde jsem navrhl, aby Česká správa sociálního zabezpečení přistoupila k předstihovému vyžadování shora uvedeného potvrzení (minimálně za 1-2 roky před zahájením řízení žádosti o důchod).

SZANOWNA PANI VERA LATZELOVA,

proszę przyjąć serdeczne życzenia wesołych, zdrowych Świąt Bożego Narodzenia i wszelkiej pomyślności w Nowym Roku 2007; również gorące podziękowanie za interesujący, doskonaliły ZPRAVODAJ! Przekazuję również serdeczne życzenia i pozdrowienia dla Przyjaciół - Czechów z Wołynia!

Z wyrazami szacunku

Feliks Budzisz

PS. ZPRAVODAJ przywołuje mi na pamięć Wołyń - czas beztroskiego i tragicznego dzieciństwa, podobnie jak i naszym Przyjaciołom - Czechom. I to nas emocjonalnie zbliża i żaczyć będzie na zawsze, zwłaszcza w czasie Świąt Bożego Narodzenia, które w tamtym tragicznym czasie spędziliśmy razem z życzliwymi nam Czechami. Czesi z Kupicowa pozostają w mojej pamięci jako ludzie mądrzy, życzliwi i opiekuńczy. Żywimy dla Nich gorące uczucia wdzięczności.

F.B.

Grudzień, 2006, Gdańsk

Pan Felix Budzisz, polský historik a politolog, pochází z Kupičova

Dopisem ze dne 22. prosince 2006 mě vrchní ředitel MPSV ČR pro oblast sociálního pojištění, příjmové politiky a posudkové služby pan Mgr. Jiří Král informoval, že Česká správa sociálního zabezpečení souhlasí s naším

požadavkem předstihového vyžadování nezbytných potvrzení od Penzijního fondu Ukrajiny. Tato potvrzení budou naskenována a zařazena do databáze evidence České správy sociálního zabezpečení.

Ministerstvo PSV ČR požádalo Radu černobylských krajanů o pomoc s opatřením jménem seznamu reemigrantů-potenciálních důchodců se všemi požadovanými údaji.

Rada černobylských krajanů disponuje podobným seznamem, který byl sestaven na základě informací od černobylských krajanů, ale v něm nejsou všechny údaje vyžadované MPSV ČR. Proto tento seznam potřebuje vnesení nezbytných doplnění a změn.

V zájmu černobylských krajanů (jde o potenciální důchodce, kteří pracovali na Ukrajině), je renovovat tento seznam.

Renovace seznamu bude provedena na základě vašich žádostí. Formuláře žádostí budou k dispozici u členů Rady černobylských krajanů, odpovědných za váš region. Obracím se na krajan, aby do 15. února 2007 vyplnili zmíněné formuláře a prostřednictvím členů Rady, odpovědných za váš region je zaslali vedení Rady černobylských krajanů.

Doc. Boris Iljuk, CSc., předseda Rady černobylských krajanů

Loučím se s Vámi, moji drazí kamarádi ...

30. prosince 2006 nás opustil navždy náš všemi vážený krajan, pan Jiří Porazík. Narodil se v prosinci 1925 v Hulci České na Volyni. Již v roce 1942, jako sedmnáctiletý chlapec, se zapojil do odbojové organizace Blaník, která spojovala naše odvážné krajan, kteří se nesmířili s německou okupací. V této době rodina utrpěla velkou, bolestivou ztrátu. Jeho otec byl zavražděn banderovci. Po příchodu Čs. jednotky na území osvobozené Západní Volyně, v březnu 1944, se dobrovolně přihlásil a byl zařazen k tankistům. Absolvoval odborný výcvik a byl určen velitelem legendárního tanku „Žižka“. S tímto tankem a se svým přítelem, rovněž naším krajanem plk. V. Paličkou, se zúčastnili bojů u Dukelských průsmyků. V boji byl jejich tank zasažen a oni z hořícího tanku vyskocili a tím si zachránili život. Oba však byli raněni.

Když byla tanková brigáda nasazena do bojů Ostravské operace, opět jejich tank č. 603 byl zasažen protitankovou střelou, a tentokrát z hořícího tanku bylo nutno raněného Jiřího převézt do nemocnice. Jeho kamarád, který byl v té době velitelem tanku, zůstal s lehčím poraněním v boji i nadále. Když jejich tank měl překročit Čs. hranici, velitel tanku V. Palička vyzvedl raněného z nemocnice, aby prožili společně tu tak dlouho očekávanou, historickou událost. Po válce Jiří demobilizoval a zapojil se do civilního života.

Po válce Jiří demobilizoval a zapojil se do civilního života. Ti, co ho znali, viděli v něm charakterního, pracovitého a obětavého spoluobčana, kterého si vážili, a byl všemi obliben, v jednání s okolím bezprostřední a velmi upřímný. Pro jeho tak kladné osobní vlastnosti byl zvolen předsedou národního výboru v Kolešově. Svou prací pomáhal každému naprostě nezírat a nepočítal s žádnou odměnou.

Býl dlouholetým předsedou Mysliveckého sdružení, aktivním myslivcem a miloval přírodu a zvěř.

Se zesnulým jsme se rozloučili v obřadní síni v Rakovníku. Rozloučit se přišli známí a přátelé s Kladna, Žatce, Litoměřicemi, Jičínem a dalších měst naší země. Modlitby pronesli dva pravoslavní kněží, z čehož jeden, náš rodák, PhDr. Křivka, přijel z Františkových Lázní. Napsal svému kamarádovi požehnání a pronesl krátké rozloučení.

Za ČsOL pronesl poslední rozloučení místopředseda plk. Václav Přibyl. Nám MO poskytlo autobus, který jsem plně obsadil. Poslední pocit u ruky držela čestná stráž. Při rozloučení písni „Loučím se s vámi moji drazí kamarádi“ a při salvách snad jediné oko nezůstalo suché.

Tímto chci poděkovat našim jménem předsedovi ČsOL generálu Špačkovi, který, ač sám není zdrav, se zúčastnil pohřbu našeho krajana Jiřího Porazíka.

Jménem Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel a přítomních členů ČsOL vyjadřujeme manželce zesnulého a všem členům rodiny tu nejupřímnější soustrast, a zopakujíme slova místopředsedy ČsOL plk. V. Přibyla: „Sbohem, milý příteli. Ať ti je Česká země lehká.“

Irena Malinská

Pozn.: Dovolují si našim jménem poděkovat rodině zesnulého za pohřební pohostění.

Vzpomínky bývalých žáků na českou školu v Sofijevce na Volyni

V roce 2004 jsme se s majitelkou cestovní kanceláře v Žatci paní Pánkovou zúčastnili zájezdu na Ukrajinu. Mimo jiné jsme navštívili také rodnou obec Sofijevku. Překvapilo nás, v jakém vzorném pořádku je obec udržována. Také český hřbitov byl vzorně upraven. Velkou zásluhu na tom má paní učitelka Kravčuková, která se svými žáky pečeje nejen o vzhled obce, školy a českého hřbitova, ale také se snaží zachovat poznatky o přenosu pobytu Čechů na Volyni v památi svých žáků a mladých lidí.

Přijala nás velmi pohostinně. Prohlédli jsme si školu, Kroniku české školy-dar od paní Máčové z regionu Cheb. Ve třídě je upraven koutek pod názvem „Pobyty Čechů v Sofijevce“. Dominovali jsme se, že se tam zdržíme hodinu, ale strávili jsme tam půl dne. Od té doby si s paní učitelkou dopisujeme. Dodohli jsme se s ní, že na budovu školy zajistíme pamětní desku s informací, kdy žili Češi v Sofijevce a kdy byla vybudována česká škola. O povolení požádala za nás příslušný úřad v Rovně českou společnost „Stromovka“ v Dubně. Návrh na vzhled desky nám poslala paní učitelka Kravčuková. Námět na desce symbolicky znázorňuje návrat Čechů do vlasti. Paní učitelka našla mistra, který desku zhotovil. Český text zajistila česká společnost „Stromovka“.

Nášm úkolem bylo zajistit tuto zakázkou po finanční stránce. Informovali jsme své příbuzné a známé, a některé naše spolužáky a spolužádky, s nimiž jsme školu navštěvovali. Setkali jsme se s ohromnou odevzou bývalých žáků. Přispěli i občané z Vrb, z Turkovic, ačkoliv do té školy nechodili. Poměrně v krátké době jsme vybrali potřebných 10 000 Kč.

Odhalení desky se bude konat v červenci 2007. Paní učitelka Kravčuková zve všechny Čechy z výše uvedených obcí, kteří mohou a chtějí přijet. Pojedeme opět s majitelkou cestovní kanceláře v Žatci. Pro zajemce o zájezd uvádíme adresu a číslo telefonu cestovní kanceláře:

Panceř Žatec, paní Alla Finkousová, ul. Volyňských Čechů 1707, 438 01 Žatec

Pevná linka: 415 740 540, mobil: 603 561 808

Po nahlášení paní Finkousové zašle informace o zájezdu.

Sofijevští Češi z domova důchodců v Podbořanech

Mé paměti z mládí, asi od šesti let

Vzpomínky Bohuslava Šebesty, narozeného roku 1879 v Kupičově, tehdy v carském Rusku

Byle nás v rodině šest dětí: František se narodil roku 1869 v Čechách. Bohumila se narodila roku 1875 v Kupičově v Rusku. Boženka se narodila roku 1876 v Kupičově, v Rusku. Já, Bohuslav, jsem se narodil 1879 v Kupičově. Berta se narodila roku 1881 v Kupičově a Máňa (Marie) se narodila 1884 v Kupičově.

Můj otec, Jan Šebesta, se narodil roku 1848 v Řepině v Čechách a zemřel 1918 v Kupičově. Maminka Barbora, roz. Pazderková, se narodila v Pardubickém roku 1846 a zemřela roku 1935 v Novostavbě na Volyni, tehdy v Polsku.

Nejdříve napiši, co mi vyprávěli moji drazí rodiče, ještě když jsem byl malý. Maminka se narodila v Pardubickém. Jak mi vždy vyprávěla, dědeček Pazderků měl v Pardubickém velký statek. Když stál budova zeleznoch dráhu v Pardubickém, přeřízl dědečkovo pole přes půl toho statku. A tak se dědeček rozzlobil, že mu to pole přeřízl, a statek prodal. To byla maminka ještě svobodná. V tom čase také zemřela maminčina matka, moje babička. Maminka vždycky říkávala, že babička si to brala moc k srdci, že dědeček prodal ten statek. To právě byla příčina její smrti. Dědeček potom spachtoval dvůr v Zahájí, ale již nebylo to, co na svém v Pardubickém. Jak mi maminka vyprávěla, dědeček začal moc rozhazovat. Ty peníze, co měl za statek v Pardubickém, se brzy rozprášily.

Moje maminka měla sestru a bratra. Ten měl v té době již ukončenou univerzitu. Tak mohl v Čechách dostat dobré místo. Maminka s tatínkem se vzali v roce 1868.

Dědeček si to všechno vzal do hlavy a rozhodl se, že pojede do Ruska. Právě v tom čase se moc Čechů chystal, že pojedou do Ruska. Bylo to roku 1870-71. V tom čase byl můj otec odveden do vojska. A právě v tom čase ruský car a rakouský císař udělali takovou úmluvu, že kdo je v Čechách odveden a pojede do Ruska, nemusí sloužit ve vojsku.

Můj otec se toho chytil a jel do Ruska také. Otec pocházel z Řepina u Mělníka, kde měli chalupu. Byl vyučen mlynářem, učil se v České Lípě u některého ze strýců. Doma byli velká rodina, čtyři bratři a tři sestry. Všichni jeli do Ruska, jen jeden bratr zůstal v Čechách. Jak tatínek říkával, úplně se od nich odčítil tak, že ani nevěděli, kde žije.

Ten čas, jak mi vyprávěl můj otec, se dělaly z ruské strany velké úlevy Čechům, kteří se rozhodli, že pojedou do Ruska. Před samým odjezdem se narodil můj bratr František. Do Ruska přijel můj otec roku 1870 a to do Kupičova, újezd Vladimír Volyňský. Kupičov zakoupili tři zákupníci: Fridrich, Matouš a Mašek. Na ně byla psána „kupčí krepot“. Fridrich byl mého otce svagr. Majetek kupili od nějakého pána Zagóřského. Cestou do Kupičova, jak vyprávěl otec, moc zkusili. Otec tehdy zakoupil 75 desatin. Za desatinu platil 12 rubků. Myslel, že bude pomalu hospodařit. Myslel, že to bude lepší než mlynářství, kde se musí být pořád v tom prachu. Ale na těch 75 desatinách byly jen 3 desatiny orné půdy a zbytek byl les, který se musel „korčovat“. Rodiče byli na to slabí. Kdo měl děti již větší k práci, tomu to šlo jinak. A tak se otec rozhodl znovu mlynářit. Dostal místo v Kovlu. Byl nučen každou neděli chodit domů. Za nějaký čas se mu „šik“ mlýnek akorát v tý vesničce Kupičově. Spachtoval to od obce. Ovšem byla to samota asi 2 kilometry od Kupičova, mezi lesy. Otec tam byl asi 7-8 let.

Býlo mi asi šest let a pamatuji se, jak otec, když bylo malo vody, zastavoval mlýn. Bratr a sestry jsme toho využívali a pod kolem jsme chytali ryby. Byli to sami „šíupáci“. Chytali jsme je do koše a bylo jich moc. Přinesli jsme jich domů tolík, že nás s tím maminka hnala zpátky a my jsme je sypali zase do vody.

Pamatuj, jak maminka musela schovávat buchty, aby je německé myši neodtahaly do děri. Jednou maminka napekla hodně buchet a povídala, že půjdou s tatínkem do Kupičova na nějaký bál. Dala jí do komory, abychom měli co jíst. Druhý den ráno, když jsme chytěli snídání, byly pryč. Všechno odtahaly německé myši, nezbyla ani jedna buchta. Tatínek ty myši stíflel, ale pořád jich bylo moc.

Ten mlýnek, to byl mlýn hromadský (obecní). Hromada si na otce „vlezla“, že mlýnek spachtují druhému, kdo jim dá víc pachtovného. A tak otec odesel z „Komňátky“ a hledal si mlýn někde jinde.

Po dlouhém hledání se mu „šik“ mlýn u Vladimíru Volyňského. Obec se jmenovala Stará Ruda. Byl to mlýn nějakého šlechtice, měli jej spachtovány Židé a ti platili malé pachtovné. Ten pán rozhodl, že ten mlýn prodá, ale oni mu za něj dávali málo. V tom se to dozvěděl můj otec a mlýn kupil. Byl to již starý mlýn, ale na dobré vodu. Ta řeka se jmenovala Turje. Otec se rozhodl, že mlýn rozloží a postaví mlýn nový, válcový. Ten čas se ještě málo v Rusku po válce užívaly. V Kupičově prodal všechny les i pole tak, že se nechal jenom jeden kousek pole a přestěhovali jsme se do Staré Rudy. Otec tam nějaký čas mlel v tom starém mlýně, ale potom se rozhodl, že ho rozhodí. Chtěl postavit mlýn podle svých představ. Začal vozit dřevo a začal stavět. Můj bratr František již dorůstal a tatínkovy byly v ledácems nápomocný. Při tatínkově se přiučoval truhlářině, neboť on si všechny věci do mlýna dělal sám, jen tesáci si najímal. Šlo to bidně, pomalu, ale nějak to dal dohromady. Zbývalo dodělat kolo, vnitřky byly hotové. Již by se mohlo pouštět. Pamatuji si, jak otec říkal: „Na nové obili se to spustit“. Ale přišlo to největší neštěstí, mlýn někdo zapálil. Bylo to časně ráno, ještě jsme spali. Od mlýna chytala cháť, která byla krytá došky. Najednou bylo vše v jednom plameni, tak, že jsme z chátě nic nevynesli. Zůstali jsme na mizině a byli z nás žebráci. Všechno šatstvo shořelo a my jsme se neměli do čeho obléci.

(Pokračování příště)

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, ČsOL Sokolská 33, Praha 2, 120 00

Plán konání pravidelných akcí

Leden, středa, 24. 1. 2007, od 10.00-16.00, Předsednictvo CV

Únor, Středa 21. 2. 2007, 10.00-16.00, Předsednictvo CV

Březen, středa, 21.3. 2007, 10.00-16.00, Celostátní konference

Cerven, středa, 20. 6. 2007, 10.00-16.00, Předsednictvo CV

Září, středa, 19. 9. 2007, 10.00-16.00, Předsednictvo CV

Listopad, středa 21. 11. 2007, 10.00-16.00, Předsednictvo CV

Měsíční schůzky regionu Praha

Leden, středa, 31. 1. 2007, 13.00-16.00
 Únor, středa, 28. 2. 2007, 13.00-16.00
 Březen, středa, 28. 3. 2007, 13.00-16.00
 Duben, středa, 25. 4. 2007, 13.00-16.00
 Květen, středa, 30. 5. 2007, 13.00-16.00
 Červen, středa, 27. 6. 2007, 13.00-16.00
 Září, středa 26. 9. 2007, 13.00-16.00
 Říjen, středa, 31. 10. 2007, 13.00-16.00
 Listopad, středa, 28. 11. 2007, 13.00-16.00
 Leden, Středa 2. 1. 08, 13.00-16.00,
 Předložený plán může doznat eventuálních drobných změn, které bychom s Vámi včas konzultovali.

Ondřich Rejchrt, předseda

ZPRÁVY Z REGIONŮ ...**Region severoamerický**

Vedoucí regionu Jerry Kytl nám poslal tuto zprávu:
 Dr. Wiktor Poliszczuk z Kanady přeje všem Čechům z Volyně vše nejlepší do nového roku, hlavně dobré zdraví a stále tolik elánu do práce o zachování paměti Volyně. Zvláště srdečné zdraví krajany z Mirohoště.

Kdo je Dr. W. Poliszczuk?

Wiktor Poliszczuk se narodil 10. října 1925 v Dubnici na Volyni. Je Ukrajinec a pravoslavný. Jeho otce orgány NKVD zatkly ihned po vkrámení do Polska 17. září 1939. Matku s dětmi Wiktorem, Ludvíkou a Halinou dne 13. dubna 1940 deportovaly tyto orgány za Ural, do severního Kazachstánu. V letech 1940-41 bydleli ve vsi Bachmut v Severokazachské oblasti. Během let 1941-1944 pracoval na stavbě železnic mezi Akmolinskem a Kartalami a v lokomotivním depu v Akmolinském jako zámečník soustruhník. Od roku 1944 do 1946 pracoval v Sovchoze Wasylkiwskij, Dniproprostrovské oblasti, Ukrajina. Do Polska se vrátil až v roce 1946. Zde žil až do roku 1981 a to v Legnicku, Wroclavi a Jaworze. Začínal od piky, a to jako žák a později student, učitel, prokurátor, advokát. Od roku 1981 žije v Kanadě a USA. Svá díla vydává v ukrajinských vydavatelstvích a také ve vlastním nakladatelství.

Vzdělání:

Szkolas Powszechna (obecná) v Dubnici, tehdejším Polsku, Učitelský ústav v Legnicku. Právnická fakulta Wroclawské univerzity ve Wroclawi.

Tituly a vědecké hodnosti:

Magister praw, doktor nauk humanistycznych (politologia).

Dilo:

„Kwestia narodowa w teori i praktyce ZSRR“ praca publicystyczna

„Prawa człowieka w teorii i praktyce ZSRR“

„Zarys anatomii bolszewizmu“ praca publicystyczna

„Gorzka prawda: zbrodnictwo OUN-UPA“ praca publicystyczna

„Ideologia nacjonalizmu ukraińskiego wedlug Dmytra Doncowa“ pr. naukowa

Mimo tyto práce vyšlo více než dva desetletí jeho publikací v polských a ukrajinských periodikách. Pan Dr. W. Poliszczuk prostřednictvím našeho Zpravodaje, který mu posílá Jerry Kytl, se zájměm sleduje dění v našem SCVP. Jeho velkým přání je, aby své dílo mohlo věnovat některé z Univerzit v České republice.

(Výplňení tohoto přání mu zajistí region Praha)

Dr. Wiktor Poliszczuk
 1490 Prince John Circle
 Oakville, Ontario
 L6J 6S7, Canada

Region Praha masopustní setkání

Od roku 1992 roku náš region každoročně pořádal Masopustní večeříky. Stárneme, a večerní posezení se nám zdálo trochu zatěžující. Rozhodli jsme se naše setkání přejmenovat na „Masopustní setkání“. Již čtvrtým rokem se setkáváme jak dobrí sousedé, krajané a mezi nás pravidelně přijíždějí přátelé i z jiných regionů a my jsme tomu velmi rádi. Naše poslední setkání se velice vydařilo a tak pokračujeme v této naší tradici.

Letos se Masopustní setkání regionu Praha bude konat 16. 2. t. r. v budově sekretariátu Čs. Obce legionářské, které sídlí v Praze 2, ul. Sokolská 33, též pod názvem hotel Legie.

Začátek setkání je v 11.00 hodin. Počítáme s počtem teplym jídlem, dobrým hrozovým mokem a různými dobrotami, ke kterým můžete i Vy něco přidat. Nezapomeňte na naši tradiční tombolu a hlavně přijďte v dobré náladě na setkání s krajaným a přáteli. Zveme všechny, kteří jsou ochotni strávit s námi hezkou chvíli. Přihlášky a příspěvek 150.00 Kč zasílejte do 12. února t. r. na adresu:

Irena Malinská, Vraňanská 4, 181 00 Praha 8, č. tel.: 233552994. Volejte raději ve večerních hodinách. K hotelu Legie se dostanete metrem, linkou C Stanice

Nám. I. P. Pavlova a též tramvajemi č. 6, 10, 16, 22, 23. V hotelu výtahem do 4. poschodi.

Jméinem regionu Praha Vás srdečně zveme

Vedoucí regionu Praha, Irena Malinská

Region Uničov

Od roku 2005 se v uničovském regionu podařilo obnovit tradiční přátelská setkání. Prozatím se pořádají dvakrát do roka, na jaře a na podzim. Je přijemné strávit odpoledne se svými davnými známými, zavzpomínat na život v původní vlasti, na dětství, příbuzné a společné známé. Ovšem nezůstává jen u posedení, ti, kteří mají chuť, si mohou zatacti i zapívat při hudbě. Zvláštní dík při pořádání těchto setkání patří manželům Z. a A. Holcovým, paní M. Kobzové a paní J. Ničové, která vždy ráda přijme pozvání na každé setkání a informuje nás o všech novinkách a dění v SCVP.

Abychom jenom tak „nezaháleli“, rozhodli jsme se, že z našich rodinných klenotnic každý vybere ty nejzajímavější fotografie ze svého rodiště. Z těchto fotografií a jejich komentářů sestavují manželé Holcoví album vzpomínek, které je již dnes velmi poupatovým dílem a nadále se rozšiřuje.

Děkujeme všem členům i přátelům SCVP za jejich přízeň a věříme, že i naše další aktivity se setkají s takovým ohlasem. Do nového roku přejeme všem pevné zdraví a osobní pohodu.

Za region Uničovo Blanka Langrová

Dopisy čtenářů**Vážení čtenáři,**

Přišel mi z Izraele dopis se žádostí, kterou budu moci splnit jedině s Vaši pomocí. Obracím se proto na Vás s prosbou, abyste jakékoli informace o následujících lidech poslati na adresu uvedenou na konci této výzvy.

Matka žadatele se jmenovala Frida Lupu, roz. Gelberg (nar. 1913 v Dubně). Její rodina bydlela ve Volkově.

Rodiče matky, Šolmo a Ethel Gelbergovi měli ve Volkově 3 obchody s koloniálním a textilním zbožím.

Bratr matky, Moše Gelberg (nar. 1898 v Dubně) měl za manželkou Perlu (nar. 1903 v Boromelu). Za války bydleli v Dubně.

Sestra matky, Hanna (nar. 1902 v Dubně), se provdala za Kudeše Perece (nar. 1897 v Lešniově) a bydlela v Lešniově. Za války bydleli v Berestecku a pak v Brodech, v ulici I. Franka 56.

Sestra matky, Ita (nar. 1905 v Dubně) se provdala Džiuneka Speltera (nar. 1904 ve Lvově). Bydlela ve Volkově nebo ve Vladimiersku a za války ve Lvově. Jejich dcera Sulamit nebo Sulamita Spelter se narodila v r. 1934.

Sestra matky, Ráchel Gelberg (nar. 1911 v Dubně), byla studentkou a pracovala ve škole v Kožině.

Za války bydlela v Dubně, Kožině, Ostrogu a potom se odstěhovala do Žabokrik.

Teta matky, Haja, byla to sestra babičky žadatele (Ethel Gelberg), byla provdána za Barucha Michnika.

Teta matky, Hanna, byla to sestra babičky žadatele (Ethel Gelberg), se provdala za Gedalia Skolskyho. Byla majitelkou baru v Berestecku. Jejich dvě dcery odjely před válkou do Izraele (tenkrát Palestiny). Chybí však jakékoliv informace o jejich synech Moše, Šerlu a Davidovi.

Za jakýkoli údaj o těchto lidech předem děkuji.

Ing. Václav Petříček, Chodská 590, 441 01 Podbořany

Dopis z Milostina**Vážená paní Latzelová,**

Jmenuji se Karla Krátká-Chudobová a na začátku loňského roku jsem nabízela ve Zpravodaji svou prvotinu „Nemocná lásku pro tebe pišu“. V červnu a listopadu 2006 jsem vydala další dvě sbírky, a sice: „Jen kopyt ozvěna“ a „Ještě jsi ve mně neumřel“. Cena každé knížky je 100 Kč a zájemci si je mohou objednat přímo na mou adresu:

Karla Krátká, Milostín 96, 270 04, p. Hořesedy

Vrácená paměť

(Dokončení)

Z dalších vzdálenějších obcí jsem navštívil Mirohošť, pivo Buderáž - tam jsme měli sjezd volyňské mládeže, kde se konaly bohoslužby za přítomnosti kněží z Československa. Nejsem si zcela jist zda to byli Křenek nebo Stříž a jejich asistent pan Dušek, měrveřincí mě mohou poopravit.

Dále se konaly podobné srazny na Smolarně ve Vrbě u manželů Šturových, pí Šturová byla tetička mojí manželky. Tam jsme rádi jezdili na pouť, posvícení. Také rádi vzpomínáme na rodinu Somolovou, která bydlela na stejném dvoře v jiné bytovce. Navštívili jsme též Český Malín po té tragické události. Můj otec po první světové válce hrál v kapeli kapelníka pana

Rampase v Českých Novinách, v Olice a okolí, jsou to pěkné vzpomínky.

Naopak vzpomenu na jednu nepěknou. Bylo to roku 1940. Jednoho dne jsme se s kamarády domluvili, že pojedeme do Lvova na nákup pro nedostatkové zboží pro rodinu. Jednoho dne jsme vyrazili brzy ráno do Ozeran na vlakové nádraží. Nasedli jsme do vlaku do Rovna a jeden směr do Lvova. Po příjezdu do Lvova bylo třeba vyhledat onen bazar, o němž jsme méli předem informace, ale od místních občanů jsme museli zjistit, kde se nachází. V průběhu jednoho dne jsme to všechno nestihli a museli jsme tam přenocovat. Nocleh nám nabídla jedna židovská rodina. Posteli nebyly dost, a tak nám ustlali i na podlahu. Ráno jsme vstali, posnídali a honem na bazar, abychom stihli vlak domů. Dopravili jsme se na vlakové nádraží, kde jsme chtěli koupit jízdenku do Rovna, ale bylo nám řečeno, že na Rovnu žádný „pojezd“ ten den nejdede. Dovedete si představit, jaký to byl pro nás šok. Celý den jsme chodili po nádraží zcela bezradní. Teprve večer jel vlak do Lucka, žádné hodiny ani minuty nejsou sdělovány. Nic jiného nám však nezbývalo, když jsme se chtěli dostat poblíž domova. Do Lucka jsme dorazili když se téměř rozdenoval, a opět na Rovnu žádné spojení. Co nám zbylo? Každý uchopil svá zavazadla a pěšky 50 km kráčel krok za krokem k domovu. Sli jsme kudy se dalo neznamými vesničkami, až k večeru jsme přeješ jen dosáhlí svého domova. Tou nepěknou vzpomínkou končí všechny své ostatní vzpomínky. A Vendolský

Ještě jedna vysvětlivka ke slovu „smarad“, které se vyskytlo v předchozích pokračováních tohoto článku: to slovo je převzato z ruštiny (snara) a znamená dělostřelecký náboj - upřesnil kraján Alexandr Pichrt

NAŠI JUBILANTI ...**Region Karlovy Vary**

V 1. pololetí 2007 oslaví svá jubilea tito naši krajani:

60 let 10. 1. Straková Anna ze Šepetovky, byt. Bratislava

70 let 12. 3. Jindrová Zina ze Selenčiny, byt. Vojkovice 17

75 let 14. 1. Bouzová Marie z Uljanovky, byt. K. Vary 17, 13. 3. Hudeček Josef z Volkova, byt. Ostrov n. O. a 27. 3. Randová Raisa z Rovna, byt. K. Vary 17

80 let 10. 3. Čechura Jaroslav ze Strašice ČR, Teplická, 17. 3. Froněk Josef z Vys. České, byt. K. Vary, 9. 5. Zábrodský Vojtěch z Čudnova(?), byt. K. Vary

81 let 7. 4. Pišel Feror z M. Zubovštíny, byt. Loket

82 let 1. 5. Čechurová Anna z Malínské, byt. Teplická a 25. 4. Oulovská Josefa z Dubna, byt. K. Vary

83 let 20. 6. Dvořáková Milada z Moštěnice, byt. K. Vary a 24. 4. Matláková Vlasta z Děd. Hory, byt. K. Vary

84 let 14. 5. Romanová Sláva z Kurdybáně, byt. Ostrov n. O.

85 let 8. 4. Košťálová Slavěna z Lipiny, byt. K. Vary, 17

Hodně zdraví a dobrou pohodu do dalších let přeje za region

Helena Horáková

Region Žatec

V 1. čtvrtletí se dožívají naši členové svého významného jubilea půlkulatých a kulatých narozenin:

Marie Hřebcová, 1. 1. 80 let, Žatec. Radislav Vodráška, 1. 1. 80 let Louny. Helena Svobodová, 4. 1. 80 let, Šířem. Nina Žárská, 7. 1. 65 let, Louny. Helena Polcarová, 12. 1. 75 let, Lipno. Emilie Nechmáčková, 13. 1. 70 let, Karlovy Vary. Václav Mezenz, 18. 1. 85 let, Chrastany. Božena Vávrová, 21. 1. 75 let, Plzeň. Antonie Cupalová, 28. 1. 85 let, Strojetice. Konstantin Vintera, 3. 2. 90 let, Pšov. Ing. Václav Kubelka, 3. 2. 70 let, Vrouble. Anna Kašparová, 5. 2. 80 let, Vidoule. Halina Gažimcová, 5. 2. 70 let, Žatec. Rostislav Dlouhý, 7. 2. 75 let, Holedeč. Libuše Ditrichová, 22. 2. 85 let, Louny. Josef Honza, 22. 2. 85 let, Dolní Hůrky. Olga Malhausová, 24. 2. 80 let, Trutnovice. Libuse Balogová, 25. 2. 75 let, Podbořany. Václav Husák, 3. 3. 60 let, Velká Černoc. Emilie Kazilovská, 4. 3. 75 let, Most. Antonie Milerová, 8. 3. 94 let, Žatec. Vladislav Vlačiha, 12. 3. 85 let, Levonice. Antonie Macáková, 14. 3. 93 let, Podbořany. Alexandr Horák, 19. 3. 80 let, Očihov. Anna Tyrnerová, 21. 3. 65 let Podbořany. Josef Cajtler, 24. 3. 80 let, Žatec. Marie Cupalová, 24. 3. 95 let, Strojetice. Alexandr Všetečka, 25. 3. 80 let, Žatec.

Dodatečně ještě přeji a moc se omlouvám paní Marii Višňové z Podbořan, která oslavila své významné narozeniny 85 let již 11. září.

Všem jubilantům přeji do dalších let mnoho pevného zdraví, štěstí a spokojenosti

Za region Kamila Ondrová

Region Rakovník

Vé druhé polovině roku 2006 oslavili životní jubilea tito naši spoluobčané:

Evženie Altmannová, narozena v Zálesí 69 let, Jesenice. Věra Bečanová, nar. V Kladně 80 let, Hořesedly. Taťana Broumová, nar. Huleč, Č. 84 let, Hořesedly. Zdeněk Ferstl, narozen v Hulci České 64 let, Hořesedly. Marie Gruntová, narozena v Antonovce 70let, Hořovičky, Eugenie Hansalová, nar. V Dolince 69 let, Hořesedly. Emílie Hlaváčová, nar. V Novokraji 71 let, Rakovník. Jindřich Kučera, nar. V Kupičově 83 let, Šanov. Alena Kutková, nar. V Podhojicích 65 let, Rakovník. Emilie Kvapilová, nar. V Hulci České 83 let, Pšovky. Naděžda Mižigárová, nar. Ve Volkově 66 let, Rakovník. Marie Nováková, nar. V Buršovce 78 let, Lužná v Čechách. Viktor Pavláček, nar. V Urvenech Českých 73 let, Holešov. Jiřina Petrkovská, nar. V Hulci Č. 65 let, Hořesedly. Zdena Poláková, nar. V Hulci Č. 74 let, Janovice n. Uhlavou. Lida Polcarová, nar. V Hulci Č. 74 let, Rakovník. Jiří Porazík, nar. V Hulci Č. 81 let, Rakovník. Marie Predmeská, nar. V Liště 82 let, Hostokryje. Václav Procházka, nar. V Hulci Č. 70 let, Rakovník. Libuše Růžičková, nar. V Hulci Č. 78 let, Kolešovice. Emílie Šimánková, nar. V Hulci Č. 73 let, Hořesedly.

Doplňení 1. pololetí:

Cervenková Emílie, nar. v Hulci Č. 82 let, Rakovník. Hrmeček Pavel, nar. i byt Dvůr Králové 35 let, Kučerová Olga, nar. Huleč 73 let, Kadná. Všem oslavencům přejeme do dalších let mnoho štěstí a zdraví

Za region Libuše Růžičková

Region Mohelnice

V první polovině roku 2007 se dožívají hezkého jubilea tito naši členové:

Jarmarová Emílie z Bakovce, nyní Mohelnice 17. 1. 84 let. Tichá Emílie z Dorohostaje, nyní Vlachov, 26. 5. 84 let. Knop Václav z Kurdybáně, nyní Repová, 8. 5. 83 let. Mačáková Helena z Hlinska, nyní Jakubovice, 16. 2. 75 let. Listík Emil z Omelin, nyní Dětřichov, 6. 6. 75 let. Machová Božena z Martinovky, nyní Loštice, 25. 7. 75 let. Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí a životní pohodu.

Za region Machovská

Region Cheb

V našem regionu oslaví v 1. pololetí 2007 svá životní výročí tito naši krajané:

2. Evženie Blahoutová z Volkova, bytem Cheb 83 let. 14. 2. Marie Hofreiterová ze Straklova, bytem Cheb 70 let. 22. 2. Ludmila Máčová ze Sofievky, bytem Cheb 82 let. 28. 2. Antonie Stolaríková z Počajova, bytem Fr. Lázně 87 let. 12. 3. Slávka Machová z Dlouhého Pole, bytem Cheb 75 let. 21. 3. Emílie Pečová z Lucka, bytem Mariánské Lázně 85 let. 28. 3. Alexandr Klouček z Bludova, bytem Aš a 1. 5. Věra Ketnerová z Hlinska, bytem Aš 70 let. 17. 5. Anna Holubičková ze Sofievky, bytem Kacerov 84 let. 23. 5. Helena Janigová z Bríšku, bytem Cheb 75 let. 27. 5. Marie Perníková z Volkova, bytem Černošín 88 let. 8. 6. Růžena Benešová z Volkova, bytem Cheb 81 let. 18. 6. Evženie Florianová ze Sofievky, bytem Štířov 83 let. Jménovaly nás výročí krajana z regionu Cheb přejeme pevné zdraví, štěstí a životní pohodu do dalších let.

Ludmila Máčová a Libuše Pancířová

Region Litoměřice

V prvním čtvrtletí t. r. se dožívají významného životního jubilea tito naši krajané:

65 let: 25. 2. Šašková Jaroslava z Mirohošť, byt. Most 70 let: 5. 2. Toušková Marie ze Straklova, byt. Litoměřice 75 let - 6. 1. Škrabálová Růžena z Michalovky, byt. Litoměřice. 7. 2. Doležálová Lydie z Mirohošť, byt. Mochov-Vyšehořovice a 8. 2. Moravcová Emílie ze Zavidova, byt. Jenčice. 80 let: 27. 1. Stehlík Jiří z Hrinovštiny, byt. Bílý Újezd. 30. 1. Stanislavská Marie z Omelánka, byt. Polepy a 17. 3. Škrabálová Miroslav z Rovna, byt. Litoměřice. 82 let: 9. 3. Vyletl Josef z Mirohošť, byt. Jenišovice. 83 let: 15. 3. Riedlová Marie z Bocanovky, byt. Litoměřice 84 let: 22. 1. Votruba Josef z Mirohošť, byt. Lovosice. 10. 2. Suchopárová Věra z Straklova, byt. Roudnice n. L. 21. 3. Vokráčková Anna z Mirohošť, byt. Soběnice a 30. 3. Veltrusková Božena z Kupičova, byt. Přeštice. 89 let: 1. 1. Zajíčková Slavěna z Mirotina, byt.

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a.s. - Rytířská 29, Praha 1.

Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8, tel.: 233 550 070.. Prosíme čtenáře, aby nás neupomnáli o zveřejnění darů-dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajané! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení. Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: Antonie Kramná, ul. Černého 513/5, 182 00 Praha 8,

Lovosice a 16. 2. Smetanová Miluše z Hončárky, byt. Encovany, 90 let: 18. 2. Ing. Kozák Vladislav z Teremna, byt. Švédsko-Malme

Všem oslavencům přejeme hodně spokojenosti a hlavně zdraví.

Region Olomouc

V první polovině roku 2007 oslaví svá životní jubilea tito naši členové:

65 let: 19. 4. Turková Božena, nar. Moldava II. Májovka, nyní Medlov

70 let: 18. 3. Kučerová Emilie, nar. Moldava, nyní Město Albrechtice

75 let: 28. 3. Hryzibilová Emilie, nar. Moldava, nyní Hněvotín a 21. 5. Dutková Anna, nar. V Kurdybáni, nyní Blatec

81 let: 15. 4. Haltuchová Marie, nar. Dlouhé Pole, nyní Jirkov

82 let: 2. 1. Václavíková Břetislava, nar. Moldava, nyní Slavonín. 10. 2. Ciglová Olga, nar. Moldava, nyní Slavonín a 25. 3. Nováková Marie, nar. Moldava, nyní Hněvotín.

Všem našim jubilantům přejeme dobré zdraví pevný krok ať je provází po celý rok 2007

Za region Vladimír Tengler a Vladimír Polák

Region Tachov

V 1. čtvrtletí roku 2007 se dožívá pan Vladimír Hladík 21. 1. 82 let a paní Valentina Kynclová 16. 3. 70 let. Oběma jubilantům přejeme mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti.

Za region Alžběta Michlová

Region Manský Krumlov

V prvním čtvrtleti se dožívají v našem regionu jubilea tito naši členové:

10. 2. oslaví 70 let Viktor Haken, nar. Sklín Dvůr, nyní Mor. Krumlov a též 10. 2. oslaví 70 let Emilie Hellerová-Kozáková z Novošulek, nyní Damnice.

20. 2. oslaví 82 let Emilie Hrubá-Cymbálová z Nivy Hulinské, nyní Lodenice. 18. 3. oslaví 85 let Vladimír Bradáč z Hubina Českého, nyní Židlochovice.

Jubilantům za výbor regionu přeje pevné zdraví, štěstí a životní pohodu

St. Kounková

Všem jubilantům blahopřaje i redakce Zpravodaje

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...

1. 1. 2007 by se dožil Václav Pichrt 90 let. Pocházel z města Luck.

Vzpomíná syn Zdeněk Pichrt A se zpožděním oznamují, že 10. 11. 2006 by se dožil baletní mistr Vladimír Libovický z Novin Českých 100 let.

Region Litoměřice

V roce 2006 nás opustili:

Čurdová Vlasta z Boratína, bytem Horní Řepčice. Vaisová Antonie z Moštěnice, bytem Žitenice. Bohatec Miroslav z Boratína, bytem Vrbice. Novotná Slavěna z Mirotina, bytem Litoměřice. Kuntošová Jiřina z Mirotina, bytem Hoštka a Husinová Anna z Kněhyně, bytem Litoměřice. Všem pozůstalým vyjadřuje upřímnou soustrast za výbor regionu

Holubová

Všem pozůstalým vyslovuje svou účast i redakce Zpravodaje

**DARY došlé na konto
Sdružení - Prosinec 2006****Region Žatec:**

Vít Poliščuk, Žatec 200 Kč

Region Praha:

Miluše Olivová, Česká Lípa 100 Kč

Region Šternberk:

Pavel Tarnavský, Paseka 300 Kč

Na účet Sdružení opět došla v listopadu částka 200 Kč bez udání jména. Pokud se dárcé přihlásí, dodatečně uvedeme jeho jméno.

**Sbírka na výstavbu busty
Dr. Edv. Beneše
prosinec 2006 a ledn 2007****Region Nymburk**

Jiřina Knopová, Poděbrady 500 Kč

Region Tachov

Uvádí dar tímto dopisem:

Paní Ganajová Lidie ze Stříbra, členka regionu SČVP Tachov, si dala tu práci a oslovila volynské krajané ve Stříbře, a i když nejsou všichni členy SČVP, přispěli rovněž na výstavbu busty prezidentu Dr. Edv. Benešovi. Jsou to tito občané:

Paní Masaříková 200 Kč, pí Žižková Ludmila 100 Kč, pí Kučerčíková 50 Kč, pí Voršíková M. 50 Kč, pan Pospišil K. 50 Kč, pí Čengeriová A. - 50 Kč, Stárková L. 50 Kč, Vidrová L. 50 Kč a Vidrová M 50 Kč. Celkem Kč 650.

Všem přispívatelům za dar a pí Ganajové za iniciativu děkuje za region Alžběta Michlová

Region Uničov

Václav Bohuslav 100 Kč, Vladislav Cejtcham 100 Kč, Marie Dlabačová 100 Kč, Libuše Fišerová - 100 Kč, Rostislav Fof 100 Kč, Olga Hniková 100 Kč, Antonín Holec 100 Kč, Emilie Janků 100 Kč, Zdena Kavuličová 100 Kč, Blanka Langrová 200 Kč, Josef Laurin 200 Kč, Václav Laurin 100 Kč, Anna Londová 200 Kč, Emil Macoun 100 Kč, Jaroslava Ničová 500 Kč, Josef Picek 100 Kč, Antonie Přívětolov 100 Kč, Václav Sedláček 100 Kč, Slavěna Slánská 100 Kč, Marie Škrabáková 100 Kč, Ludmila Valentová 200 Kč a Miroslav Zahradníček 100 Kč (Celkem 3000 Kč)

Region Praha

Josef Havlíček, Praha 50 Kč

Ve Zpravodaji č. 9 byl chybně nahlášen dar Rostislav Mezentský 800 Kč. Tato částka patří na úhradu členských známek.

Ve Zpravodaji č. 10 k seznamu dárců ČsOL Jednota Žatec jich byly nahlášeny tyto opravy:

500 Kč Ludmila Maršíková v seZNamu chyběla. 300 Kč Alexandr Kerda (chybně Kazda) a 200 Kč Marie Zajíčková, (bylo chybně uvedeno Zajíčková)

Dary pomník Rovno

Po uveřejnění zprávy o výstavbě pomníku v Rovně věnovali níže uvedení tyto příspěvky:

Region Praha

Josef Havlíček 100 Kč a Vladimír Kekrt 400 Kč

Hospodářka paní Nečasová i redakce Zpravodaje děkuje tímto za všechna přání do roku 2007 a opětují je.

Vážení krajané,

V této, v pořadí druhé informaci, Vám sdělujeme, že kamenné díly pro POMNÍK VOLYNSKÝM ČECHŮM, SYMBOLICKÝ VÁLEČNÝ HROB se v dílně realizační firmy v Rovně dokončují a až budete číst tyto řádky je budou představitelé Československé obce legionářské přebírat. Projekt základu pomníku a úpravy okolí je pro realizaci na jaře 2007 hotov. Obě naše organizace zahájily přípravu slavnostního odhalení i když pevný termín není ještě dohodnut.

Pověření představitelé usilují o to, aby:

Náklady, které budete hrát Vý, účastníci zájezdu, byly co nejvíce, abyste mohli navštívit, alespoň některé, své rodné obce, pokud to bude jen trochu možné, celá výprava mohla navštívit Památník v Českém Málíně.

Uvažujeme, že doba pobytu bude tři dny.

Co můžete udělat Vý pro důstojné, slavnostní odhalení pomníku?

Předběžně přihlásit k účasti na zájezdu nejen sebe, ale také své děti, vnuky nebo přátele. Je to jedinečná příležitost, aby získali osobní zkušenosť a vztah k vašim rodinným místům. Předběžné písemné přihlášky zasílejte vedoucí regionů. Připomínáme, že pro cestu na Ukrajinu je nutný platný pas, ale není nutné vízum. Jakmile získáme další potřebné informace, (termíny, ceny apod.) budou vás vedoucí zájezdu informovat ve Zpravodaji a také prostřednictvím vedoucích regionů. Za pověřené členy obou organizací

Zpracoval J. Hofman